

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2Csp/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200561
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8619200561.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2019:8619200561.1
2Csp/30/2019-34
8619200561

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Mária TVRDÍKOVÁ, v spore žalobcu E. zastúpená advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrđinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĽ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučenje takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučenje vo sume 300,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 16,50 Eur Slovenskej republike na účet Slovenskej pošty a.s. - prevádzkovateľ systému do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ť v o d n e n i e

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala zaplata primeraného finančného zadostučenja vo výške 737,40 Eur.

-2- 2Csp/30/2019

2. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5C/92/2015 sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. V tomto konaní bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. Rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 5C/92/2015 zo dňa 10.6.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/79/2016 zo dňa 16.3.2017 sa stal právoplatný dňa 9.5.2017. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv, nakoľko svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Keďže ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a tým bola splnená hypotéza § 3 ods. 5 tretia veta

zákona č. 250/2017 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 737,40 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru (200,- Eur) a sumou 937,40 Eur, ktorej zaplata sa od neho žalovaný domáhal (a to prostredníctvom nezákonných zrážok zo mzdy) napriek tomu, že poskytnutý úver bol bezúročný a bez poplatkov.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Porušenie práve by nebolo možné napraviť inak, napr. v tom prípade, ak by žalobcovo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premlčané. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, u ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen jeho deklaráciu. Má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na predchádzajúce konanie neprimerane prísne. Je toho názoru, že žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalobca bol vo svojich konaniach úspešný, a preto už raz došlo k náprave porušeného práva. Za spornú považuje výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia, nakoľko žalobca nijako relevantne neodôvodnil jeho výšku, ktoré určite nie je primerané. Konanie žalobcu formou podania žaloby na priznanie finančného zadosťučinenia nie je adekvátne okolnostiam, nakoľko mal možnosť brániť sa už v počiatkoch kontraktáčného postupu a napriek tomu bol absolútne ľahostajný. Žalobca sa teda mohol brániť primerane aj iným spôsobom, než zľahčováním svojho neobozretného a ľahostajného konania. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Odo/652/2001 zo dňa 18.9.2002. Navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

5. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

6. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 29.3.2012 zmluvu o úvere č. 80130087, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 200,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v 10 mesačných splátkach vo výške 35,- Eur. Spolu s úverovou zmluvou podpísal žalobca aj dopredu pripravenú dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dňa 29.3.2012. Žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy. Zamestnávateľ začal vykonávať zrážky zo mzdy a žalobca nemal možnosť zrážky priamo zastaviť.

-3- 2Csp/30/2019

6. Zo spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 5C/92/2015 je zrejmé, že v tomto konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému zdržania sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov a zároveň žiadal vydať predbežné opatrenie.

7. Okresný súd Svidník svojím rozsudkom sp. zn. 5C/92/2015 - 64 zo dňa 10.6.2016 žalobe vyhovel a žalovanému uložil zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretej medzi žalobcom a žalovaným k zmluve o úvere č. 801300087 zo dňa 29.3.2012. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.5.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/79/2016 - 88 zo dňa 16.3.2017. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že pre spotrebiteľské zmluvy je typické, že obsah zmluvy dodávateľ predkladá na vopred pripravenom predtlačenom formulári a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah zmluvy. Môže zmluvu len ako celok prijať alebo odmietnuť. V danom prípade niet pochybností o tom, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania „Dohoda o zrážkach zo mzdy“ vzhľadom na to, že ide o formulárovú zmluvu a vzhľadom na to, že žalovaný v priebehu konania nepreukázal, že by predmetná dohoda mala povahu individuálne dohodnutej zmluvy je neplatná. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje zamestnávateľovi žalobcu vykonávať zrážky z jeho mzdy bez toho, aby bola podrobená súdnemu prieskumu o tom, či je pohľadávka oprávnená. Ide o právny úkon, ktorý svojím obsahom a účelom odporuje zákonu a obchádza ho. Ide o neplatný právny úkon (rozsudok KS v Prešove, č.k. 19Co/217/2015 - 88 zo dňa 23.2.2016).

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo

na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

9. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvoril úverovú zmluvu č. 80130087 dňa 29.3.2012, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 200,- Eur. Žalobca ako dlžník sa predmetný úver zaviazal uhradiť v 10 mesačných splátkach po 35 Eur. Žalobca predmetný úver nesplácal, preto žalovaný požiadal jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Žalobca podanou žalobou dňa 19.5.2015 sa domáhal, aby sa žalovaný zdržal použitia zrážok zo mzdy a iných príjmov a zároveň vydania predbežného opatrenia. Ako už bolo uvedené, Okresný súd Svidník vzhľadom na zistenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom žalobe vyhovel. Predmetným rozsudkom mal súd za preukázané, že žalovaný porušil právo žalobcu tým, že si voči nemu uplatnil Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá bola neplatným právnym úkonom a žalobcovi hrozila objektívna ujma v prípade, že by na základe takejto Dohody o zrážkach zo mzdy mu boli vykonávané zrážky z jeho mzdy. Žalobca si takto ako spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva ustanoveného zákonom o ochrane spotrebiteľa, ktorým je v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Za takéto úspešné uplatnenie

-4- 2Csp/30/2019

práva súd považuje aj úspešne uplatnený nárok na zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov.

10. Podľa názoru súdu účelom inštitútu finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadosťučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé prívodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že zaslal zamestnávateľovi žalobcu Dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej bol zamestnávateľ žalobcu povinný zrážať z jeho mzdy zrážky. Na súde si žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva. Žalobca ako dlžník úspešne uplatnil svoju obranu, poukázal na porušenie jeho práv zo strany veriteľa, preto úspech v konaní pod sp. zn. 5C/92/2015 dáva aj základ na podanie osobitnej žaloby podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z.

11. Súd teda dospel k záveru, že žalobca splnil podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tak sa zaoberal jeho výškou. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia je primeranosť a súd tak stanoví na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy (viď napr. rozsudok KS v Bratislave zo dňa 25.11.2010, č.k. 10Cbs/70/2003 -196).

12. Súd je toho názoru, že čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200,- Eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, a je aj sankciou postihujúceho žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

13. Výška finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. sa určuje voľnou úvahou. Určitým kritériom môže byť aj výška ujmy, ktorá mohla byť spôsobená spotrebiteľovi v dôsledku porušenia jeho práv, čo v danom prípade by bola suma 737,40 Eur.

-5- 2Csp/30/2019

14. Inštitút požadovaného finančného zadosťučinenia má nepochybne aj sankčnú povahu a jeho účelom je pôsobiť do budúca vo vzťahu k dodávateľom tak, aby sa nedopúšťali porušenia práv spotrebiteľov.

Priznaná výška finančného zadosťučinenia tak vyplýva z voľnej úvahy súdu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd bol toho názoru, že žalobcovi postačí primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200,- Eur, a preto bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá.

15. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. u/ tohto zákona od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť poplatok v sume 16,50 Eur na účet Slovenskej pošty a.s. - prevádzkovateľ systému z priznanej sumy 200,- Eur (položka I./1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov).

16. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom prihliadol na skutočnosť, že výška finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu a preto žalobcu, vzhľadom na skutočnosť, že bolo jeho žalobe vyhovené, je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku, a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. ....

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

-6- 2Csp/30/2019

zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 28. augusta 2019

JUDr. Mária Tvrdíková
sudca

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Martina Jakubová

r o z h o d o l :